



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 574/2020-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ČERNOBÝ KÁD], [REDAKČNÝ ČERNOBÝ KÁD], [REDAKČNÝ ČERNOBÝ KÁD], vo veci namietaného porušenia základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 28 T 123/2011 v časti týkajúcej sa náhrady trov trestného konania a takto

### r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ČERNOBÝ KÁD] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

## Odôvodnenie:

### I.

#### Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 T 123/2011 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“) v časti týkajúcej sa náhrady trov trestného konania.

2. Z podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol opatrením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 285/2011 z 1. júna 2011 ustanovený v napadnutom konaní z dôvodu povinnej obhajoby za obhajcu obvinenému [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktoré bolo ďalším opatrením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 285/2011 z 15. augusta 2011 zrušené. Po ukončení povinnej obhajoby doručil sťažovateľ 21. decembra 2012 okresnému súdu vyúčtovanie nákladov povinnej obhajoby vo výške 1 200,41 €, o ktorých nebolo do času podania ústavnej sťažnosti aj napriek urgencii sťažovateľa z 20. decembra 2019 rozhodnuté.

2.1 Podľa sťažovateľa „*Novelou trestného poriadku (Zákona č. 262/2011 Z. z. sa s účinnosťou od 01.09.2011 v ods. 3 § 553 zaviedla lehota na rozhodnutie o návrhu o odmene a náhrade hotových výdavkov obhajcu, a to do 30 dní od jeho podania, ako aj lehota na vyplatenie priznanej odmeny a náhrady hotových výdavkov obhajcovi, a to najneskôr do 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. To znamená, že Okresný súd Žilina mal o mojom predmetnom návrhu o odmene a náhrade hotových výdavkov zo zákona*

(§553 ods. 3 Trestného poriadku) rozhodnúť do 30 dní od jeho doručenia (21.12.2012), t. j. v zákonnej lehote, ale on tak neurobil za viac ako sedem a pol roka, čo považujem za značné prieťahy v konaní a tým porušenie mojich ústavných práv...“.

3. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], advokáta, na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Žilina v konaní o odmene hotových výdavkov spojených s obhajobou [REDAKOVANÉ] vedenom pod sp. zn. 28T/123/2011.

2. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], advokáta, právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Žilina v konaní o odmene hotových výdavkov spojených s obhajobou [REDAKOVANÉ] vedenom pod sp. zn. 28T/123/2011.

3. Okresnému súdu Žilina v konaní o odmene hotových výdavkov spojených s obhajobou [REDAKOVANÉ] vedenom pod sp. zn. 28T/123/2011 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

4. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 5000,- € (slovom: päťtisíc EUR), ktoré je Okresný súd Žilina povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

## II.

### Právomoc ústavného súdu

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Konanie pred ústavným súdom upravuje zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh na začatie konania neodmietne alebo ho nezamietne podľa § 57, prijme ho na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

11. Podľa § 122 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody.

12. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05).

### **III.**

#### **Posúdenie vecí ústavným súdom**

13. Podľa § 553 ods. 2 Trestného poriadku obhajca, ktorý bol obvinenému ustanovený, má voči štátu nárok na odmenu a náhradu podľa tarify určenej osobitným predpisom, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 553 ods. 3 Trestného poriadku o návrhu podľa odseku 2 orgán činný v trestnom konaní alebo súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. Priznanú odmenu a náhradu hotových výdavkov orgán činný v trestnom konaní alebo súd vyplatí najneskôr do 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. O výške odmeny a náhrady obhajcu podľa osobitného predpisu, ktorý ukončil zastupovanie vo veci, rozhodne na návrh obhajcu orgán činný v trestnom konaní alebo súd po ukončení zastupovania.

14. Z predostretej zákonnej úpravy vyplýva, že o návrhu sťažovateľa na náhradu trov povinnej obhajoby, ktorý 21. decembra 2012 doručil okresnému súdu, nemal rozhodovať okresný súd, ale príslušný orgán prípravného konania, keďže k ukončeniu jeho zastupovania došlo v prípravnom konaní, a nie v konaní pred súdom. Táto skutočnosť explicitne vyplýva zo zákonnej dikcie § 553 ods. 3 Trestného poriadku („rozhodne na návrh obhajcu orgán činný v trestnom konaní alebo súd po ukončení zastupovania“). Alternatíva orgánu príslušného na rozhodnutie tu nie je daná na výber obhajcu, ale závisí od časového momentu ukončenia zastupovania. Ak došlo k ukončeniu zastupovania obhajcom v čase, keď sa vec nachádzala v prípravnom konaní, mal si sťažovateľ uplatniť svoj nárok na náhradu trov obhajoby na orgáne prípravného konania (obdobne tak pozri bod 26 vo veci sp. zn. IV. ÚS 63/2020). Sťažovateľ si tak svoj nárok uplatnil na vecne nepríslušnom orgáne, v dôsledku čoho tak medzi postupom okresného súdu v napadnutom konaní a porušením ním označených práv nie je vecná/príčinná súvislosť. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2020

Miroslav Duriš  
predseda senátu